

Flakupäivä senkö tärkeämäksi

– Ko sain tämän pyynnön ensimmäinen reaktio oli itku. Se oli niin yllättävä asia ja yhtä aikaa mulle niin mielusa ja arvokas ja kosketti minua syäimestä asti niinkö se tekkee vieläki, sanoo Milja Inkeri Puolakka elämänsä ensimmäisessä juhlapuheessa, Meän flakupäivänä, 15 päivä jyyliä, Mataringissä.

Tämän vuen flakupäivää olit Meänmaa föreninki ja STR-T yhdessä järjestämässä. Föreninkitten Lars Lampinen ja Per-Erik Tina, kummakki Juoksengista lähtösin, huolehtit ette flaku nousi flakustangon nokkaan.

Milja Inkeri Puolakka joka lähele 40 vuotta oon asunu meänmaassa piti juhlapuheen. Hän

muutti parikymppisenä Tornionlaakshoon ja oon siitä saakka asunu suomen Pellossa, Sauk-koriipin kylässä.

Parikymppisenä itentiteetti ei ollu selvä, hän ei vielä ollu löytäny ommaa itteä. Mutta elämä oppetti ja Milja Inkerille anethiin kaamera ja pännä ja hään lähti journalistinä meikäläisitten keskuesta hankhiin tietoja. Keran hään nuorena toimittajana kysy yheltä meänmaan naiselta että mitä sulle meänkieli merkittee? Tämä näytti loukkaantuneelta ja sano: ”Mitä merkittee? Miehän itte olen se kieli ja kieli oon mie”.

Yhtheinen voima

Milja Inkeri Puolakan omitten

kokemuksitten perusteella, hän myös saarnasi tärkeästä yhtheistyöstä sukupolvitten välilä, hän mainitti histuurian ja kylttyyrin josta lähtee se yhtheinen voima ja hän porisi henkisestä ja fyysisestä valosta joka täällä loistaa voimakhaasti. Milja Inkeri myös kosketti meänkielen ja meän kylttyyrin ulkopuolista ja sisälisiä uhkaa mutta hän kuitenkin totesi ette; ”Puristuksessa net tiamanttit synty”.

Myös vähän arkista, jokapäivästä ja epätramaattista Milja Inkerin puhheesta: ”Niin met olema täällä aina kulkenheet, täältä on lähetty ja tänne on tultu, niin iästä ko lännestä, niin pohjosesta ko etelästä”.

Sininen nuora

Tämän pääle laulethiin ensimmäistä kertaa Bengt Pohjasen uusi ja nyt se viralinen käänos William Snellin Tornionlaaksonlaulusta. Tornionväylä oon tietenki aina ollu se sininen nuora joka virtaa Tornionlaakson läpi ja Met-avisiksi kysy Bengt Pohjaselta tämän merkityksestä:

– Mie olen kasunu ylös tämän veen hengessä ja toinen jalka väylässä. Ko mie ensimmäistä kertaa vein hellun kotia Kashaan niin mie tietenki vein se väylän ranthaan. Met hyppäsimmä venheeshen ja paperossi suussa mie miehekkhäänä sauon koskea ylös, sanoo Bengt Pohjanen, joka jat-

Vasemalta; Per-Erik Tina ja Lars Lampinen

Kuva: Hasse Stenudd.

Milja Inkeri Puolakka ja Bengt Pohjanen.

kaa ilomielin:

– Vesi oon enkeli. Tällä väylällä oon miellyttävä henki. Se puhuu monta kieltä, suomen-, saamen-, ruottin- ja meänkieltä.

Joskus sieltä piruki freistaa puhua kaihuunmurreta, sanoo Bengt Pohjanen.

Hasse Stenudd

Väkevät tuntheet ko DAUM lopetethaan

Nyt Kielten ja kansanmuiston instityytti (ISOF) siirtää kaikki meänkieliset ja saamenkieliset nauhotukset ja kirjaliset kokoelmat Uppsaahlaan. Se henkilökuunta, joka hallitsee meänkieltä ja saamea, ei pääse myötä tähhään siirthoon ja kaheksan virkaa katoaa. Harriet Kuoppa oon DAUM:in, Dialekti-, paikannimi- ja kansanmuiston arkkiivin, meänkielen asiantutntija ja hään oon masentunnu.

– Mulla ei ole sanoja siiheen mitä tunnen, tällä hetkelä tunnen vain isoa surua ja tyhjyyttä. En saata ymmärtää, ette meän kielelä ja kylttyyriä ei ole enäämpää arvoa ko tämä.

Kielten ja kansanmuiston instityytti päätti oktuu-

perissa 2013 panna kiini Kielten, paikannimi- ja kansanmuiston arkkiivin Uumajassa ja ensimmäinen janyaaria 2015 siirtää kokoelmat Uppsaahlaan. ISOF:in päätös herätti paljon kovia tuntheita ja monta vahvaa prustesia. Uumajan ynvärsiteetin yksi työkrppi oon tutkinut maholisuuksia ottaa halthuunsa DAUM:in kokoelmat kokonaisuena.

– Se tulee aivan liika tyyhriksi Uumajan ynvärsiteetile, sanoo ynvärsiteetin pääpiliutekaari Mikael Sjögren. Ynvärsiteetissä olhaan sitä mieltä, ette siirto sinne tulis maksamhaan nuin 7,5 miljoonaa vuona 2015 ja sen jälkhiin vuosittain 1,5 miljoonaa, kahesta virkailijasta.

Kokoelmat ja olletikki meänkieliset ja saamen-

kieliset ääninauhotukset oon tärkeät ja niitä häätyy pittää korvaamattomina. Net oon kansa olheet tärkeitä lähtheitä Uumajan ynvärsiteetin tutkimuksessa ja koulutuksessa, niinku yleisölleikki.

Oon paljon ihmisiä jotka oon luottanheet tähhään ja jättänheet omia nauhotuksia sinne, mutta nyt suuri osa oon ottanut yhtheyttä ja tahtonut saa nauhotukset takasi. Uumajan ynvärsiteetti ja ISOF halvavat nyt kirjottaa yhtheistyösopimuksen joka takkaa ette arkkiivimateriaalia saatethaan käyttää digitaalisesti.

– Kieli häätyy olla lähelä puhujia paikalisesti ja helposti saatavissa. Nyt arkkiivi, joka oli myötä perustanna ko Uumaja haki yliopiston perustamislupaa, tulee olemaan Upp-

Harriet Kuoppa, yksi kaheksasta DAUM:issa jotka jäävät työttömiksi ko muunmuassa meänkieliset nauhotukset ja kirjaliset tokymäntit siirethään Uppsaahlaan.

Kuva: Hasse Stenudd

saalassa. Digitaliseerinki ei tarkota minkhäänlaista toimintaa niinku uuen saa-

men eli meänkielen dialektimateriaalin kokoamista eli tokymäntteeraamista,

sanoo Harriet Kuoppa.

Hasse Stenudd

Käänös: Eling Wande

Kylttyyrireisiantin näkökannalta

Se tuntuu niin innostavalta ette Toornionlaakso oon niin etheenpäin, ihmiset tohtiva tehdä uusia asioita, aattelen nyt ensiksi Toornionlaakso Prideia joka oli Pajalan markkinoilla. Hyvin tehty teiltä jotka veittä sen ranthaan, sykee! Mie olen alkanu huomaamaan ette se oon se ette met tohima lähteä ulos pruuahaamaan uusia asioita joka antaa intressiä meän osale Ruottin maasta. Halu tehdä ja näyttää mitä tekkee alkaa lyöhmään läpi.

Toornionlaakso oon kuuma, sen mie huomasin ko met JORD-ryhmän kans tyrneerasimma ympäri Ruottia, mikä intressi se oli. Järjestäjätki mainot mistä kaikki ihmiset tulit. Moni oli tietysti toornionlaaksolainen mutta yhtä monta oli ihmisiä jotka olit utelihaat Toornionlaaksosta ja kukka JORD oon, meän kylttyyristä, nykyajasta ja meän historiasta. Kysymyksiä oli paljon. Met olema käyhnee näissä paikoissa ennenki mutta ei ole ollu sama intressi sillon. Mutta nyt met saima fiiniä kommentaaria:

”Sitä saapii oikean Toornionlaakson tunnelman teän mysikistä”.

Killausta joka rohki tuli syäimestä. Se oli ihana kokemus meile JORDissa.

Alkukesästä mie reisisin Julma-ryhmän kans Pohjosnorhjaan Paaskiviikon fästivaahliin. Sielä net yrittävä kylttyyrin avula voittaa takasi kielen ja fästivaali oon iso osa siinä työssä. Fästivaali oon käynnissä kuussa eri paikassa, Skibotnin ja Storslettin välissä. Julma esitti prujektin Cornelis Vreeswijkin lauluja meänkielä ja heti tuli kontakti pypliikin kans. Kappalheet olit tuttuja, kieli oli meänkieli ja se kosketti pypliikkiä. Jälkhiin ihmiset muistelit ko Cornelis oli tyrneeranu Pohjosnorjassa.

5. kansanfästivaali oon uusi tilaus

Jan Johansson, kylttyyrireisanti.

Kuva: Hasse Stenudd

missä Jannes Frickeboda oli myötä ja alotti, 10 heinäkuuta Kungsträdgårdissa Stockholmissa. Fästivaalista tuli mahtava kohtauspaikka niin pypliikile ko artistile. Pypliikki sai kuula mysikkiä jota net ei muuten olis kuunelhee ja met saima kohata mysikkeriä joita met emmä olis muuten kohahnee. Kohtaaminen oon tärkeä osa meän kielen ja kylttyyrin

kehitykselle ja antaa meile innostusta ja uusia ajatuksia. Se oon hyvä mahdollisuus päästä isomille seenile meän kielen kans. Stockholmin minuriteettijärjestelmän ja Parkteatterin yhteistyö oon antanu hyvän tuloksen. Met saima fiiniä kommentaaria pellaamisen jälkhiin:

”Tet saitta koko Kungsan keijaamaan”.

Ko met olema reisussa mie näen ette toornionlaaksolaisia oon kohta joka paikassa. Toivon ette met kohtaama konsääriissä eli näytelmässä, Toornionlaaksossa eli jossaki muuala.

Terhveisä Jan Johansson

Käänös: Märta, Karin ja Linnea Nylund.

Henrik Lantto

Kuva: Hasse Stenudd

Tornionlaaksole

*Kansa kulki kohti kirkasta pohjolaa
Väylänvartheen asunonsa alkoi rakentaa.
Routamaasta ruokapellon raivaa, yrittää
virreilä käsilänsä hän ittens elättää.
Sukupolvet sielä vieläkin vaihtuva
ja onni elämässä köyhyyttä haihtuvaa.
Missä maalaispoika eli ja muita elätti
niin hevosen, ko lehmän ja sian kasvatti
siel kasvaa nyt vai risua aivan villiä
ja heti tyhjänä seisoo talot ja kylijä.
Sielä mustat klasireijät tieheen mulkoilee
ei lasten nauru kulu vaik kuinka kuuntelee,
siel pohjoistuuli heiluttaa ovea niin laiskasti
ja pihan poikki aamula jänis loikkasi.
Voi laakso vihriäinen joka kansat elätti,
voi olla ette nyt kohanat olet kohtalosi,
voi olla ette vieras kulkija ihminen on
ja ainuasthaan muistot laaksosta jäljelä on.
Vain muistot laaksosta jäljelä on,
muistot laaksosta jäljelä on.*

Henrik Lantto

Till Tornedalen

*Ett folk drog upp mot midnattssolens land
att sätta bo vid Torneälvens strand.
Med idog hand på plog och liens orv
de bröto åker uti nordens karga torv
där släktled efter släktled föddes, levde, dog
och lyckan i fattigdomen log.
Där bönder levde förr på bönders vis
och födde upp båd häst och gris,
där växer nu båd ris och snår och sly
och öde snart är varje gård och by.
Där grinar tomma rutor uti skogens bryn
och inga barnskratt höjs emot blåa skyn.
Där slår en dörr så lojt i nordavind
och endast lämnar spår vid grind.
Du gröna dal som folk i sekler fött
må hända nu - ditt öde du har mött
Att blott en gäst och främling mänskan var
och endast minnen av vår vackra dal finns kvar.
Endast minnen av vår vackra dal finns kvar;
minnen av vår vackra dal finns kvar.*

Henrik Lantto

Svenska översättningar på webben <http://www.str-t.com/metavisi.php>

STR-T

PRENUMERATION/ADRESS-
ÄNDRING/REDAKTION:
TILAUKSET/OSOTEMUUTOS/
TOIMITUS:

STR-T
Aapua 6, 957 94 Övertorneå
Tel: 0927-240 74
Fax: 0927-240 85
E-post/sähköposti:
info@str-t.com
Hemsida/kotisivu:
www.str-t.com

Redaktör/toimittaja:

Hasse Stenudd
hans.stenudd@str-t.com

BANKGIRO: 669-2230

TILINUMERO:
Ylitornion osuuspankki 553300-430574

PRIS/HINTA: 150 SEK/17 EURO
(inklusive medlemsavgift/jäsenmaksu sisältyy)

UTGIVARE/JULKASIA:
Svenska Tornedalingars Riks-
förbund-Tornionlaaksolaiset

Julkasuperiaatheet

Tämä jällaa METHiin lähätettyjä materiaalia. Toimituksela oon oikeus lyhentää tekstiä. Selviä tekstivikoja saatethaan korjata. Toimituksela oon oikeus vaphaasti kääntää tekstiä. Kirjottaja saapii olla anonymi, mutta toimisto häätyy saaja nimen. Met emmä lähätä takasi meile lähätettyä materiaalia, jos omistaja ei sitä vaai. METavisin tavote oon ette julkasta meänkielen kaikila varieteetilä olevaa tekstiä. Avisin pyrkimys oon olla kieltähoitava niin kauas ko maholista.

Publiceringsprinciper

För till METavisin insänt material gäller följande. Redaktionen förbehåller sig rätten till att förkorta insända texter. Uppenbara felaktigheter i språket kan rättas. Redaktionen har rätt att fritt översätta texten. Skribent har rätt att vara anonym, men namn måste uppges till redaktionen. Insänt material returneras ej om inte skribenten särskilt ber om det.

METavisin har som målsättning att publicera innehåll på de varieteter som finns i meänkieli. idskriften har ambitionen att vara språkvårdande så långt det är möjligt.

Maagista ja satumaista suutelman aijasta

Aurinko paisto lämpimästi väen päälle tämän oman flakupäivän iltapäivänä.

Kuva: Hasse Stenudd.

Väkeä lappo täyeltä Luppiovaarale kuuntelemaan ja piilain muistelemaan omaa suutelman aikaa, ko Bengt Pohjanen ja kuoro solistihneen esittelivät laulunäytelmän "Kysstid på Luppioberget".

– Tänäpäivänä kaks kieltä suutelee toisia, sanoo Bengt Pohjanen ja niinhän alkaa väylä, vaara ja ihmiset ympärillä sitä läpi aikoja, pitkän muistin lumiknoksesta kutohmaan aivan ikiomaa muistojen traasumattoa.

Nyt on sen oman flakupäivän iltapäivä, aurinko paistaa täyeltä ja parempaa kylissä ei löyää ko väylä joka virtaa taustalla. Tämän paikan henki

oon Bengt Pohjasen mukhaan muiston, viishauen, noituen ja pitkän muiston henki. Täynä ootuksia istahtamma ja laskema pehmeän puolen vaaran kiveä vasten.

Bengt Pohjanen selittää miehestä nimelthään Salomon Salomonsson Fors, Horsiksi mainittu noita joka sytytteli tähtiä ko hän itte halusi, ette tämä aukasi vaaralaitaan suun. Ja näyttää sille ette siittä suusta virtaavat nyt tarinat. Lauluitten välissä Bengt Pohjanen lukkee omia tekstiä ja kuoro ja sopraani Carina Stenberg laulavat Bengtin tekstiä, Kaj Chydeniuksen sävellykshiin.

Omala kartanolla

– Myös tummista pil-

vistä tipahtaa muistontippa kauhneusta, sanoo Bengt Pohjanen ja kuoro esittää laulun "Det går en ensam stig". Ja ko vielä Carina Stenberg laulaa "Tätä rantaa saan asustaa", niin kyyneltippa ei ole kaukana.

Harva tarinoittia saattaa niin syvästi koskettaa väkeä niinku Bengt Pohjanen. Pitkän muiston muistelemisessa hän on aivanko omala kartanolla ja ko se vielä tapahtuu meänkielelä niin se on maagista ja satumaista. Kyllä net Luppiovaaran henget jotka riipuvat puissa ja tämän kuuli nyt viepii tämänki muistona etteenpäin.

Hunteerinkit on ette jos vain rahapussi riittää

niin tämä laulunäytelmä ottaa vauhtia ja ensi kesänä Pohjasen ja Chydeniuksen yhteistyönä esitethäis pitempi uuppera. Bengt Pohjanen on esityksen jälkhiin hyvin tyytyväinen.

Nöyrä tunnelma

– Mulla on semmonen nöyrä tunnelma ko vieläki väki halvaa tulla ja ottaa ossaa. Mie tunnen myös helpotuksen, se on niinku että pitkän juoksun jälkhiin vielä kerran on päässy moohliin.

Jo vain, kyllä se tämänösenä päivänä ylitethiin mooliviiva ja monta muutaki viiva, eli rajjaa.

Hasse Stenudd

Kattokaa tuota vaaranlaitaa. Siiheen Horski aukasi suun, Bengt Pohjanen paljastaa väele

Loppulaulussa Bengt Pohjanen sai tanssia solistin Carina Stenbergin kans.

Pajalalainen plakkarisanakirja

Pajalan kunta on julkassu fraasisanakirjan, joka on tarkotettu ensimmäisessä siassa niile, jotka on töissä vanhuusten hoijossa eli muissa samhaan piihriin kuuluvissa kunnan hommissa, niinku kotipalveluksessa. Siittä on varhmaan hyötyä muilekki.

Kirjan nimi on Svensk-tornedalsk fras- och ordlista. För äldreomsorgen och hemtjänsten. (Pajala kommun, GTC Print AB, Luleå 2013). Kirjassa on aika paljon yksityisiä sanoja, ja paljon hyviä, oikeen käyttökelposia fraasiaki. Kirja on näpperä koolta ja soppii aivan mainiosti plakkarhiin. Sivumäärä on 147, sana- ja fraasimäärä yhtheensä nuin 800. Sanat on koottu eri listhoin, esim. Aamuhommat, Vaatheet, Lysji/murkina, Terhveys, Nukkumhaan-

menoaika, Ruuhmiinosia, Iltahommat, Kuukauet (tammikuu/janyaari ~ joulukuu/tesämperi), Juhlapäivät.

Hyvä ja käyttökelponen

Ymmärän sen niin, ette kirja on tarkotettu käyttöhöön koko nykyssä Pajalan kunnassa. Se on hyvä ja käyttökelponen, mutta joitakin pikku huomautuksia kielestä saattas tehä. Pajalan kunnassa on luultavasti semmonen kielimuoto ko "Tule syöhmään" tavalisempi ko "Tule syömhään", joka taas on harvempi muuala mutta tavalinen esim. Täränön ja Kainulasjärven puolela.

Tämä ns. tupla hmetateesi, *syömähän>syömhään>syöhmään, on viimi vuosikymmeninä leviny paljon etelästä pohjoshheen molemin puolin Tornion väylää ja sitäki olis sopinu mainita varianttina.

Ruottin 'försöka' on käänetty vain yrittää-sanala eikä mainita ollenkhaan semmosta synonyymiä ko freistata, jota kansa käytethään paljon.

Fiini layouti

Samala laila vyö-varianttia ei mainita merkityksessä 'natt', yö-sanan synonyymina, vaikka sitä käytet-

hään siinä merkityksessäki eri kunnanosissa. Olen itte kyllä huomannu ette vyö-variantti ei kuitenkhaan tunnu olevan aivan sallittu Pajalanpuolela tässä toisessa merkityksessä ('natt'). Vyö on siellä joilekki vain sama ko 'sol-kivyö; peltti'. Ja sitä vähän kyselisin, ette onko tarvetta käyttää semmosta tavvausta ko Vuoenaijat, 'årstiderna', triftongila, kolmen eri vukaalin jonola – eikös diftongi riittä, ko kuitenkin ylheensä sanotthaan Vuoenaijat?

Kirjan sanat ja fraasit on koonu Birger Winsa. Ulrika Nilsson on tehny fiinin layoutin ja kuvittannu mukavilla kuvila. Kirjan saattaa tilata Pajalan kunnasta. Hinta on 150 SEK.

Erling Wande

Svensk-tornedalsk fras- och ordlista.

För äldreomsorgen och hemtjänsten.

Birger Winsa
Bilder Ulrika Nilsson

”Talvivihat tehhään Hermannin päivänä”

Tottuheet käet tekevä työtä ja heti vihta on valmis...

Kuva Hasse Stenudd.

– Vihan pitäs ottaa alakuuhun, oikeasthaan 12 päivä jyllä, ko oon Hermannin päivä. Sillon mie otan talvivihat ja ei poka löysää lehet, Rune Nordmark sanoo.

No, vaikka oon yläkuu niin met Rune Nordmarkin ja Per-Erik Tinan kans pai-

numa methään. Net kattova ja hakeva rauaskoijua (hängbjörk), joka enniimiten kasuaa kovala maala, niinku vaaranrintheissä. Met päättämä ottaa lähhiimästä koijusta ja syli täynä koijunoksia, Rune istahtaa kannon pääle.

– Mie ko laon vihtaa niin se ei saa olla ylön pitkä, se häätyy olla tuuhea, Nordmark huomauttaa.

– Ja minun vihta pittää olla pitkä että se ylettyy / ulettuu sölän taka, Per-Erik Tina sanoo.

Tottuheet käet tekevä työtä, heti vihat oon valhmiit ja vesakoijusta väänethään sitheet.

– Eikös pyörän sisukymmi olis yhtä hyvä?

– Ei tässä tarvita pyöränkymmiä eli pynttipantia, Rune Nordmark tuumii ko se sitheelä laittaa vihan

kokhoon.

Se oli ennen vanhasti pakko oppia nämät talontyöt. Vihanteko kuulu niihin ja mie sain oppia vanhemilta ko net tehit vihtoja, Per-Erik Tina muistelee.

Rune Nordmarkki meinaa ette nämät yläkuun vihat ei kestä saunaa ko pari kertaa. Tytyväisenä met kuitenkin kokoama kampheet kokhoon ja marsima piihliin päin. Miehet tuumaavat ette piivain tämä oli jotaki mitä heti saattais opettaa toisilekki Jelliväärän STR-T:n paikalisryhmässäki. Vähän matkan päästä Per-Erik Tina viittaa ulos piilinklasista, ko se sanoo:

–Kattokaa ko isoja ja fiiniä rauaskoijuja.

Hasse Stenudd Per-Erik Tina, vasemalla, ja Rune Nordmark väänsit hopusti kokhoon parisen vihtaa.

Tornionlaakso vettää Hannua väkevästi

– Mulla oon kläpistä saakka ollu semmonen myyttikuva Torniojärvestä ette se oon se paikka mistä elämä lähtee. Mie en ollu ko vuen vanha ko minun mamma ja pappa tehit reisu sinne. Net praatit useasti tästä ja mie sain varmasti niiltä jonkulaisen unikuvan Torniojärvestä. Se saattaa olla se joka oon vetäny minut pohjosheen ja tänne Tornionlaakshoon, sanoo Hannu Töyrylä, lähtösin Hämheestä, Etelä-Suomesta.

Oon se Torniojärvi ainaki Tornionväylän alku ja Hannu Töyrylän kans istuma Luppiovaaran päälä ja näemä mitenkä se väylä kauhniina ja vaphaana virtaa merheen päin. Hannu sanoo ette hän ei ittekhään oikein tiä mikä se

vettää Tornionlaakshoon.

– Mie olin vuona 2009 yksin piililä käymässä Norjassa ja takashiin tullessa mie telttasin Pajalassa ja sielä aloin lukheen Bengt Pohjasen ”Smugglarkungens son”. Sitten Kassin huopissa mie hunteerasin ette tässä se paikka nyt oon.

Hannu Töyrylä alko seuraahmaan Bengtiä Norrbottens Kurirenin palstasta ja vuona 2010 hän kirjotti Bengt Pohjaselle. Bengt pyysi Hannua tulheen flakupäiväle.

– Bengt kysy multa ette oonkos sulla hanuri myötä ja mie sain pelata hanuria flakupäivälä, Hannu Töyrylä sanoo.

Hannu, jonka monesti näkkee eri tapahtumisissa Tornionlaaksossa, oon ammatiltaan tiploominisnööri ja tekasi 2012

Hannu Töyrylä

väitöskirjan juutalaisten historiasta. Hän oon oi-

kein seppä tekniikan puolela ja Hannun kykyjä oon

käytetty muun muassa ko oon tehty Internetin kaut-

ta sanakirjaa ja hän jopa sai aikhaan Raatiu Väylänrannan, joka lähättää prukrammia meänkielelä. Kielikykyjäki näyttää olevan ko mies porisee puhasta meänkieltä.

– Mie tehin pari prukrammia ja niistä tykäthiin. Raatiu Väylänranta lähättää enniimiten kylttyyriä ja muisteluksia, se pella auttumaattisesti ja sinne lisäthään prukrammia ko joku tekkee niitä. Esimerkiksi mysikki häätyy olla ommaa mysikkiä ko kaikki prukrammit tehhään ilman rahalista tukea ja emmä met saata maksaa STIM-rahoja, Hannu selvittellee ko väylä vain jatkaa juoksua halki meänmaata.

Raatiu Väylänranta: <http://vaylanranta.thruhere.net/radio/>

Hasse Stenudd